

let, pred njimi in za njimi je bil grozen smrad in toliko jih je bilo, da je zemlja rohnela pod njimi. Oni pa, ki ga je rodila kraljeva hči, je bil vodnik pesjanske vojske.

Ko je prihrul s svojo strašno četo pred rodno mesto, je zatulil s takim strašanskim glasom, da so začele pokati skale v mogočnem zidovju:

«Silni kralj, kje si, da se spoznava? Pridi brž, ker meni se mudi že k materi.»

V mestu je bilo vse narobe od same groze in strahu. Kralj je zbral v naglici nekaj vojske, da bi se postavil v bran, toda pesjani so navalili na mesto nalik hudourniki od vseh strani. Najmočnejše zidovje se je razpršilo pred njimi kakor megla.

Ko je vodja pesjanov preiskal stolp in videl, da ni več kraljične v njem, je planil h kralju:

«Kje je mati moja?!»

Kralj je drhtel kakor šiba na vodi:

«Ni je več.»

«Naj še tebe ne bo in ne tvojega rodu» je zarjul pesjan in je zaukazal svojim, da so podavili vse, kar je bilo živega v mestu. Kakor bi trenil, je minila vsa slava in moč v razdejanju, pesjanje pa so odhruli nazaj za Črno morje na kraj sveta, od koder so doma. Le kraljična, ki je rodila pesjana, hodi še dandanašnji in joka v mesečnih nočeh po Gosposvetskem polju.

(Konec prihodnjič.)

STANO KOSOVEL:

NA RAZPOTJU.

Vsa polna mržnje duša je in gneva;
vsenaokrog prepad grozi in zeva, —
kaj naj stori?

Na koncu dni — za njo leže brodovi
in razkovani suženjstva okovi
in molk noči,

in blagoslov pred njo več bilk ne žanje.
 Stopinje mrke so vse njene sanje
 in strah oči.

In jaz iztezam hrepeneče roke
 v dalje zemske, pod neba oboke
 in iščem zvezd,

in cest do njih in ciljev izpolnenja...
 O še bi dela rad! Še rad življenja
 bi klal bolest!

Kaj so oči mi dosedaj uzrle?
 zatvornice so komaj se odprle
 in silen tok

razlil se je čez skale in prepade...
 In zdaj vse to naj mi življenje ukrade
 za prazen zvok?!

Ah, iti kam, če te srce ne žene,
 ah, iti tja, kjer nade ni nobene —
 kako hudó!

Umreti v travi tam med šepetanjem,
 ko za poslednjim žeja te spoznanjem —
 kako strašnó!

O, pot se cepi — kam me čas obrne?
 Se-li nad mano novo robstvo strne
 v verigah spon?

Se iz tegà svobôda bo rodila?
 Bo-li iz njenih pešk šumeča gora vzknila?
 Kaj poje zvon?

Ni je še vselej pretežno

dat: 14/7 91

SS